

перемагають зло негативних персонажів, а закінчуються творіння маскульту неминучим хеппі-ендом. Експлуатація насильства, сексу та інших засуджуваних явищ у масовій культурі є продовження традиційних мотивів європейської культури, зокрема культури карнавальної, і здійснюється в руслі тенденцій, описаних М. Бахтіним. Твори ж культури альтернативної і контркультури набагато є жорстокішими і антигуманними лише за своєю суттю, бо дуже часто вихваляють різні відхилення і девіації.

В.М. Овчаренко

ДОСВІД ВТІЛЕННЯ В ПРОЦЕС ВИВЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ РЕЙТИНГОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Рейтинговий контроль знань студентів з філософії включає два модулі. Оцінювання знань студентів здійснюється за двома шкалами. Національна шкала оцінок традиційно чотирибальна – “незадовільно”, “задовільно”, “добре” та “відмінно”. Європейську атестаційну шкалу, або ECTS, було введено, щоб полегшити розуміння порівняння рівнів освіти різних національних систем. Ця шкала включає сім типів оцінок, а саме: F, FX, E, D, C, B, A. Кожна з оцінок може бути втіленою в певну кількість балів від 0 до 100. Це Болонська система, яка спрямована на збільшення прозорості і на єдиний критерій оцінювання дипломів в умовах мобільності молодих фахівців. Європейську шкалу було розроблено не для того, щоб замінити національні, а для кращого розуміння різних національних систем освіти і порівняння результатів навчання. Шкала ECTS вказує на рейтинг кожного студента відносно інших студентів у групі. Такий рейтинг класифікує студентів будь-якої групи і робить систему ранжирування простою і наочною.

Система ECTS спочатку ділить студентів на дві категорії, а саме: на тих, що пройшли успішно курс навчання, і тих, що не пройшли модульний контроль. Перша категорія – це студенти, які отримують позитивні оцінки і поділяються на п'ять типів: 10 % з них отримують тип A (90-100 балів), 25 % – тип B (82-89 балів), 30 % – тип C (75-81 бал), 25 % – тип D (70-74 бали) і 10 % – тип E (60-69 балів). Друга категорія студентів – це ті, які не впоралися із засвоєнням програми курсу до часу модульного контролю. Ці студенти теж, як правило, поділяються на дві підгрупи. Перша – FX (35-59 балів) – це студенти, які трохи недопрацювали і здатні швидко надолужити відставання, щоб отримати мінімальний заліковий тип оцінки. Друга – F (0-34 бали) – це студенти, яким необхідно значно більше попрацювати, щоб підтвердити мінімум необхідних знань.

Досвід застосування європейської шкали в групах виявив її важливий недолік – це вимоги до мінімальної кількості студентів у кожній групі. Проблем немає, якщо в групах 25-30 студентів. Наприклад, один із потоків другого курсу будівельного факультету складається з чотирьох груп

кількістю 29, 28, 20 і 12. Якщо ж у групі всього 10-12 студентів, то навіть коли всі вони успішно атестовані, оцінку А або Е повинен мати лише один студент. Саме тому, в умовах нашого університету, справедливо було б рейтингове оцінювання аналізувати в рамках усього потоку, а не окремих груп, які часто дуже різняться за кількістю студентів.

Інший аспект рейтингового контролю – це методи оцінювання знань. Досвід підтверджує необхідність застосування різноманітних засобів перевірки знань. Це підготовка рефератів і доповідей, виступи на семінарах, письмові контрольні роботи, підготовка тез до студентської науково-технічної конференції, тестування тощо.

В.О. Даніл'ян

МЕТОДИ ПРОГРАМОВАНОГО НАВЧАННЯ

Програмоване навчання з його специфічними методами зародилось у 50-х роках у США і відповідало ідеї підвищення ефективності управління процесом навчання при використанні для цього сучасних досягнень гуманітарних дисциплін. Передбачалось перебудувати традиційне навчання за рахунок уточнення цілей, завдань, способів їх вирішення, форм контролю та схвалення навчальних дій студентів і надання цим діям характеру чітких операцій, які доступні управлінню.

При програмованому навчанні стає доступним спостереженню та реальному впливу весь хід процесу навчання, всі рухи студента на шляху отримання знань, а не тільки його результат, як при традиційному навчанні. Психологічним підґрунтям програмованого навчання служить біхевіоризм з його ключовою схемою «стимул–реакція–підкріплення». Захоплення програмованим навчанням пояснювалось можливістю жорсткого управління ходом засвоєння знань. Але можливо управляти лише формальною стороною навчальної діяльності – отриманням та запам'ятовуванням студентами деякої сукупності знань, які були інколи не зовсім успішно відібрані та скомпоновані.

Методи програмованого навчання мають бути спрямовані на активізацію мисленнєвої діяльності студента. Програмування ґрунтується на теорії навчання, яка може відповідати таким вимогам:

- точно вказувати конкретний об'єкт управління ;
- вказувати необхідний набір незалежних характеристик об'єкта управління;
- вказувати ключові етапи – перехідні стани засвоєння для забезпечення управління під час переходу процесу від одного стану до іншого.

Особливості програмованого навчання полягають у тому, що перш за все потрібно обрати певні засоби для досягнення мети і організувати процес виконання цієї діяльності таким чином, щоб студент міг довести її